

„Under behandlingen af et i rigsdagssamlingen 1945—46 af finansministeren fremsat forslag til lov om forhøjelse af forlystelsesaafgiften af fremvisninger af levende billeder henstillede det nedsatte folketingsudvalg i betænkningen til regeringen, at alle sådanne spørgsmål, som måtte have eller kunne tænkes at få berøring med filmsproduktion, biografteaternæring m. v., toges op til en grundig overvejelse med det formål at få en samlet revision og forenkling af den herhen hørende lovgivning.

På denne foranledning nedsatte justitsministeriet 10. januar 1947 et *udvalg* til løsning af de af folketingsudvalget nævnte opgaver. Udvalget, hvori bl. a. sidder repræsentanter for rigsdagens fem største partier, for den danske filmsproduktion og for indehaverne af biografbevillinger, har nu afgivet en *forløbig betænkning* alene omfattende spørgsmålet om støtte til den danske filmsproduktion, idet udvalget henstiller, at dette spørgsmål bliver gjort til genstand for forlods afgørelse.

Udvalgets forslag går ud på, at producenterne af *danske film som tilskud fra det offentlige skal oppebære $\frac{1}{4}$ af den forlystelsesaafgift, vedkommende film indspiller.*

Jeg har ment at kunne slutte mig til udvalgets forslag, og nærværende lovforslag er i det store og hele i overensstemmelse med det udkast til lovforslag, som udvalget har udarbejdet.

I forvejen ydes der i et begrænset omfang den danske filmsproduktion støtte gennem fritagelse for forlystelsesaafgift. Den i forlystelsesaafgiftslovens § 7 indeholdte bestemmelse om, at *forestillinger og fremvisninger, der har et videnskabeligt formål eller tjener til oplysningens fremme, bevillingsmæssigt kan fritages for forlystelsesaafgift*, er nemlig i de senere år blevet praktiseret på den måde, at der er blevet givet danske film, der opfylder de nævnte betingelser, hel eller delvis fritagelse for forlystelsesaafgift uden nedsættelse af de ordinære billetpriser, så at den del af billetprisen, der svarer til afgiften eller den fritagne del af denne, af biografteatret udbetales til producenten.

Det er denne praksis, der nu foreslås gjort til en generel ordning gældende danske film i almindelighed uden hensyn til filmens karakter, men begrænset til kun at omfatte $\frac{1}{4}$ af afgiftsbeløbet. *Bestemmelserne i forlystelsesaafgiftslovens § 7 om bevillingsmæssig fritagelse står stadig ved magt*, og det er for så vidt ikke udelukket, at der bevillingsmæssigt kan gives videregående fritagelse til fordel for producenten, men den foreslåede nyordning vil naturligt medføre, at en sådan videregående bevillingsmæssig fritagelse fremtidig sjældnere vil blive givet.